

Remšnik. Ni denarja, ni kaj sem vzeti, ni dela, ni obleke, ni jesti, ni stanovanja, in bogve kaj še vse spremlja ta nesrečni »ni«. Res! Marsičesa ni in zopet ni. Eno pa se rado preide, se tudi v tej krizi bolj redko sliši: ni dobre mladine! Žalosten vzklík, resničen velikokrat vsaj takole: ni dovolj dobre mladine, ni zavedne in resne mladine! Tako vsaj pri nas! Pesem pravi, da pozimi rožice ne cveto! Res, splošno velja, posamič pa se dobe izjeme. Kakor zgornji »ni« povsod ne drži, tako spodnji »ne« včasih odpade. Pretekli teden je videla naša župnijska cerkev remšniška dvakrat lep prizor. V pondeljek so prišli številni svatje k cerkvi in trije fantje so pozdravili z Marijino bandero v roki ženina, poštenega fanta s pravo krščansko vzgojo, iz srečne družine, ki je znana daleč naokoli kot odločno katoliška. Marijina zastava je bila priča dobremu fantu, da je kljuboval v hramu mladosti, zapeljivemu svetu in vsem oviram na potu čednosti. Tudi pozimi cveti nagelček pod skrbnim nadzorstvom in vzgojo. Pristopila sta oba zaročenca med sv. mašo k mizi Gospodovi, da sta tako prejela tem bogatejši blagoslov ženitvanski. V sredo nato pa še lepši prizor. K cerkvi prišedšim svatom prideta obe Marijini zastavi nasproti, fantovska in dekliška. Ženinu pozdrav in priznanje, ravnotako nevesti! Obe zastavi sta pričali navzočim, da je mladost le tista najlepša, ki je pod Marijinim varstvom v obrambi zoper vse posvetno, nizko, pogubno! Redko se vidi kaj takega, ker je žal redko ženin in nevesta z neoporečno preteklo mladostjo. Oba sta pristopila k sv. obhajilu po ženitvanskem blagoslovu, ne meneč se za dolgo pot, zimo ali druge izgovore. Ni še kriza v vsaki hiši, pa če je materijalna, enaka ni povsod, duhovna kriza pa še ni dosegla vsake družine, redke so sicer, ni dosegla vsakega srca! Ženin v pondeljek in nevesta v sredo sta bila iz ene in iste družine, kateri velja vse priznanje in čast! Mladina! Potrudil se, da se bodo taki prizori večkrat ponavljali, pa kar glejte tudi starši, da bodo ženini in neveste velikokrat prišli pod Marijino zastavo

pred altar! Daj ljubi Bog in Marija! In ko se to zgodi, tedaj nastopi konec te hude krize, vsaj duhovne. Kriza! Tebi povemo: bogati še smo in tudi pozimi rožice cvetijo!

Remšnik. Letošnji predpust je tudi pri nas občutil krizo. Poročila sta se komaj dva para. Pa sta ta dva večje vrednosti, ker so bili eden in pol para Marijini družbeniki. Dne 5. t. m. se je poročil Anton Golob, zvest Marijin družbenik, z Rožo Jerič na lepo in obširno posestvo. Dne 7. t. m. pa se je poročil Jožef Podrzavnik, Marijin družbenik, s sestro zgoraj imenovanega ženina Jožefa Goloba, prednico Marijine družbe ter jo vzel na svoje dobro urejeno posestvo. Bog jim daj obilo sreče, blagoslova in zadovoljnosti v novem življenju!

Razbor pri Slovenjgradcu. Kakor drugod, tako tudi pri nas imamo hudo zimo, le malokateri kmet si je mogel pripraviti v zadostni meri stelje in drv. Dolge zimske noči nam delajo nadlego, ker si že ne moremo kupiti petroleja, da bi si jih krajšali. Kriza vlada povsod, tako tudi na naši šoli, da že zopet nimamo učitelja. Kaj je temu vzrok? Zima in kriza je nam prignala celo jelene in košute v naš lovski revir, da si v naših solnčnih legah v tej hudi zimi iščejo potrebni živež. Zato tudi ni čuda, da je celo Jelen iz Mežiške doline prišel k nam na pašo in in nam odgnal v tem pustnem času od poštene Kotnikove hiše Knez Ano. Želimo jima veliko sreče v novem stanu!

Št. Peter pri Mariboru. Slabi časi se poznajo povsod, denarja pač vsakemu primanjkuje, tako da ni mogoče kriti niti najmanjših potreb. To občutijo tudi mladi, ki si žele zakonskega jarma. V letošnjem predpustu smo imeli le 5 porok. Med temi sta bila tudi Luft Janez iz Metave, kateri je dobil vilo in pridno gospodinjstvo iz Vodol, namreč Bračkov Treziko. Še vedno krepki Zinč Anton se je naveličal vdovskega stanu ter si je zbral sebi enako vdovo Hedl Marijo, posestnico v Metavi. Ženinu že leze sicer sedmi krž na rame, pa to nič ne de, saj se še marsikateri fant ne more kosati z Zinčevim očetom. En ženin, namreč Feliks Teršavec, tudi iz Metave, nam je odšel v sosledno župnijo k Sv. Barbari. Tem in ostalim srečo in zdravje v zakonskem življenju. — V Trčovi je umrl po daljši bolezni 15letni fant Neuwirt Janez. Naj mu bo zemljica lahka! —

Razširila se je vest, ali odgovarja resnici, še ni ugotovljeno, da se namerava ukiniti tuk. orožniška postaja. Želja prebivalstva je, da se to ne zgodi. Kajti ravno sedanjí čas je neprimeren za to, ko dan na dan nadlegujejo vredni in nevredni prebivalci in se vedno množe tatvine. — Orožni listi so bili odvzeti nekaterim osebam. Vsi prizadeži so vložili priziv na bansko upravo. Iz kakšnih razlogov se je to zgodilo, nam ni znano.

Sv. Jakob v Slov. goricah. Pri nas se je začela zima že sredi oktobra. Pravijo, da bo trajala tri leta. Ko mi trpimo zimo, so nekateri dobili zimski prevoz drv in premoga za šolo. Naš oznanjevalec novic in naročil je v tej zimi dobil hripa, da ne more govoriti; čaka na ljubo pomlad. Tehtničar baže tudi ne bo vzdržal službe v tej hudi zimi, dobil bo namestnika. Nekateri se imajo prav lušno, in sicer s popevanjem, muziciranjem in rajanjem; izobraževanje pa sedi za pečjo. Drugi pa se ne udeležujejo te lušne razigranosti, marveč čakajo spomladi. Ko pa pride spomlad, bodo zažvrgoleli kakor škorci na — črešnji.

Sv. Andraž v Slov. goricah. Žalost in veselje se vrstita v življenju posameznika in družin. Oboje je v zadnjem poldrugem letu v veliki meri doživela v naši župniji Kostanjeveva družina. Srečno so imenovali ljudje to družino in je tudi bila. Vedno je vladala v hiši ljubezen in Bog jo je obdaril tudi s časnimi dobrinami. Malokatera družina pa je doživela večje krize in preskušnje in tudi zelo redka hiša je imela toliko veselja in sreče. Ljubi Bog je imel vedno prvo mesto in zato so vedno vse sprejeli kot dar božji, četudi je včasih srce krvavelo. Lepa je bila novomašna slovesnost v juliju t. l., žal, veselje ni bilo popolno, ker je manjkalo med nami dobre novomašnikove matere. Deset mesecev pred novo mašo svojega sina je šla po plačilo k Bogu. Bil pa je med nami blagi oče, srečen in vesel, da je mogel zbrati okrog sebe svoje sorodnike in prijatelje. Nihče bi ne verjel takrat, da bo čez tri mesece ugasnilo življenje tega vedno zdravega in veselega moža. Dobri Matjaž je umrl nenadoma, zadet od srčne kapi, a ni bil nepripravljen. Zadnje leto je še bolj pogosto prejemal sv. zakramente in par dni pred smrtjo smo ga videli pri angelski

Starejši hlapec je drgnil panj z babjo dušico, ga pritrdil na konec lestve in se lotil ogrebanja z večjo zajemalko. Za običajno spravljjanje čebelnega roja se ni zmenil nikdo.

Kar naenkrat je kriknil Jurij iz polnega grla, skočil pokoncu in jo ubral v divjem pobegu proti bližnji konoplji. Za njim celi oblak čebel, ki so se zaletavale vanj in ga pikale neusmiljeno, čeravno se jih je otepal z vsemi štirimi. Kruc je prelefel gosto konopljeno njivo, stekel na travnik in še vedno so bunkale vanj razljutene živalice ter mu silile za tilnik, za razgaljeni vrat in za ohlapne rokave. Šele pri polnem koritu na dvorišču so odnehale preganjalke pred hlastnimi oblivi z mrzlo vodo.

Jurij se je slednjič vendarle vrnil k Vidi pod jablano. Moj Bog, že sedaj je imel od pikov liki velik svinjski pisker oteklo glavo. Ustnice so že strašile iznad grmovja mustač. Kako bo z očmi čez nekaj časa, je tudi bilo vidno. Celo mrz je spreletaval krucskega junaka radi zastrupljenja. Niti s kletvicami ni več mogel lajšati položaja. Ust ni mogel prav odpirati, da bi pogledal iz sebe besede, dasi je bil trbast.

Prijatelj je pomiloval glavarja. Klical je ogrebača, da bi pojasnil, kako za božjo voljo je došlo baš pod njegovo hruško do tako neprijetne nezgode. Dedec ogrebač se je dobro zavedal, kaj bi znalo slediti njegovi neprevidnosti. Pustil je lestvo ter panj, se skrbno skril, dokler se ne poleže prvo razburjenje in besnost. Gostitelj je tolmačil končno po lastni preudarnosti napad čebel s tem, da je izpraznil stari lopov v raztresenosti iz zajemalke čebele mesto v panj Jurju na prepoteni obraz. Na čebele razburljivo vplivajoče potenje je razkačilo živalice do napada.

Pomilovanja vredni glavar krajinskih Krucev, kako neusmiljeno je otekal z neugnano naglico po celem telesu! Oči že ni mogel odpirati, ne govoriti, niti ne kosati s šrbiniami vsled mrzlice, ki ga je trosila od temena do palca. K mrzlim obkladkom so se zatekli. V posteljo se je zmotal od čebel premagani Kruc.

(Dalje sledi.)

izredna godala stare Kitajske spada kame-niti glasovir. Ta instrument je bil v rabi že v 12. stoletju pred Kr in je imel obliko pravokotnega merila. V glasovirju je bilo 16 kamnov, ki so bili u-glašeni na razne glase. V prejšnjem sto-letju so igrali na ka-menite glasovirje v Parizu. Pariški kame-niti glasovir je pose-dal dve oktavi in je bilo mogoče na njem igrati majhne napeve. Na Nemškem je znan pojoči kamen (fonolit), ki je temnosive ali ru-javkaste barve. Iz te-ga nemškega fonolita je mogoče sestaviti le-po mlo doneča goda-la. Glas je odvisen od velikosti kam. plošče.

Sirite „Slov. gospodarja“!

mizi. Mirno počiva s svojo zvesto ženo v skupnem grobu na domačem pokopališču, čeprav nobeden izmed njiju ni umrl v domači fari. Zapustil je eno najlepše urejenih kmetij, ki sedaj dobi mladega gospodarja in gospodinjjo. Pretekli teden smo imeli v tej družini tri poroke. Mladi gospodar se je poročil dne 5. t. m. z Liziko Hedžet od Svetinji blizu Ormoža. Brat in sestra pa sta zapustila istočasno rojstni dom in sta odšla na nova domova v fari Sv. Lovrenca v Slov. goricah. Vse tri pare je poročil brat g. Jože Kostanjevec. Daj Bog, da bi tudi mladi rod, ki stopa v življenje, hodil po stopinjah svojih blagih, a prerano umrlih staršev!

Žerovinci, Ivanjkovci. Novic imamo dovolj za nas, za širši svet pa niso vse. Sporočiti pa je vendar treba, da se je poročil dne 11. t. m. vrl mladenič in skrben gospodar Stanko Rajh iz Žerovinec. Vzel si je za pomočnico in gospodinjjo Novakovo Anico, tudi iz Žerovinec. Bog njima daj srečo in zadovoljnost v novem življenju!

Sv. Barbara v Haložah. Mrličev smo lani imeli 83, rojstev 105, poročilo se je 17 parov. Svetih obhajal je bilo v preteklem letu razdeljenih 18.000. Med letošnjimi poročenci je vrla mladenka Mica Flajsinger, ki se je poročila z Jožefom Krajnc. Članica Marijine družbe Marija Topolovec si je izbrala za življenjskega tovariša Ignaca Kozel. Novoporočencem obilo sreče in božjega blagoslova!

Leskovec. Haloze molče stokajo pod težo krize! To se vidi tudi pri maloštevilnih in tihih porokah! Rubežni veliko, porok malo! Gostije redke, godbe nič! Izmed porok omenimo samo dve, ker so se tam vkljub krizi spomnili tudi dljaškega semenišča. Na vsaki so darovali 60 Din namesto godbe in večjega goščenja. Ženina sta bila brata, nečaka preč. duhovnega svetnika Bratuška. Starejši, Janez Kozel, si je dne 29. januarja pripeljal k hiši mlado gospodinjjo Nežiko Kozel, kličurjevo hčerko. Mlajši, Jurij Kozel, pa se je dne 5. februarja do smrti zvezal z Miciko Vindiš ter šel z njo na novi dom v Malo Varnico, kjer je gospodaril rajni zgledni gospodar Janez Koletnik. Obe nevesti sta bili zgledni Marijini družbenki, oba ženina pa v Apostolstvu fantov in mož. Novoporočencem želimo obilo božjega blagoslova za čas in večnost! Naj bi si Gospod iz novih družin izbral delavcev za svoj vinograd. Naj bi ob svojem času poslale gojence v dijaško duhovsko in misijonsko semenišče! Žetev je velika, delavcev pa malo!

Velika Nedelja. Prijatelji naše mladine so darovali za knjižnico tukajšnjega Katoliškega prosvetnega društva na gostiji Lah-Hergula v Sodincih na pobudo Jakoba Bezjaka 100 Din; na gostiji Petek-Hrčič v Sosedski na pobudo Franceta Kintoka 70 Din. Vsem darovalcem: Bog povrni!

Vitanje. Kljub temu, da se ne oglašamo po časopisih, vlada pri nas zelo živahno življenje. In še v tem smo srečni, da nam ni treba skrbeti za gradivo; to vse pripravijo razni gošpodje, ki se v večjih družbah pripeljejo v naš miren in skrit trg. Da, prav hvaležni smo vsem takim, da nam vsaj v teh težkih in skrbnih časih preskrbijo brezplačno zabavo. Včasih nam sicer malce (bodi resnici na ljubo omenjeno) že kar presedajo. Pa kaj se če, ta šmentani predpust, hoče čmeti tudi korist. Zato ne zamerimo toliko, ako se spravi kdo nad predmet o »krščanski ljubezni do bližnjega«, o katerem z vso zgovornostjo dokazuje izredno usmiljenje do vseh revežev in onih pomilovanja vrednih zasleplencev, ki nočejo še danes verjeti njegovim srčnim čutilom! —

Ul ti mož, ki v dokaz temu podvzame osebne korake, samo da izposluje omiljenje vseh prizadetih! Res, take požrtvovalnosti se ne najde zlepa! In kar je pri tej stvarji najbolj bridkega, je to, da mu te njegove besede nihče od poslušalcev ne verjame! Je že tako, da dejanja govoré! Kogar so razmere osrečile z dvojnimi zaslužkom, naj bo lepo tiho o kakršnikoli ljubezni in usmiljenju do bližnjega! Upamo, da nas sedaj v svetem postnem času ne bodo oblegali s tovrstnimi predstavami! Časi so preresni. Za domačo potrebo imamo pa itak dovolj oseb, ki delajo z raznimi kulturnimi prireditvami, plesi itd. dovolj reklame.

Sv. Frančišek v Savinjski dolini. Dne 4. t. m. je božja poslanka smrt pokosila nadepolno življenje komaj 20letne Ropove Micke v Radmirju. Skozi sedem tednov je trpela na bolniški postelji hude bolečine. Gotovo si je pokojna Micika s svojim trpljenjem spletla neminljivo krono v večni domovini. Ker je bila članica Marijine družbe, so jo spremile k večnemu počitku njene sestre z zastavo, kakor tudi množica drugih ljudi, ki sočustvujejo s težko prizadeto družino. Ob grobu se je z ganljivimi besedami poslovil od nje družbeni voditelj č. g. župnik, pevec pa so ji pod vodstvom g. organista zapeli »Blagor jile! — Pregovor: »Kratek predpust, dosi poroka«, se pri nas letos ni uresničil, ker smo imeli samo eno poroko. Naši zakonski kandidati in kandidatkinje čakajo boljših časov.

Braslovce. Velik vlom v pisarno tovarne za pletenine na Polzeli se je izvršil po noči od 31. jan. na 1. februarja. Vlomilci so pobili šipe na oknu in železje vsločili in zlezli v pisarno. Odnesli so malo blagajno 1 km od tovarne v grmovje in so jo razbili, pobrali 24 tisoč Din in veliko tujega denarja v vrednosti 54 tisoč Din. Blagajno so vrgli v vodo, kjer so jo drugi dan našli. Po stopinjah v snegu so orožniki sodili, da sta bila dva vlomilca. Že dne 3. februarja so aretirali Kamenčaka Antona, ključavničarja, in Debevc Antona, krojača na Polzeli. Po tridnevnem tajanju sta priznala vlom. Del denarja je imel Komenčak skritega v turščini v kozoicu pri Kaču na Polzeli, večji del pa je imela shranjenega sestra Debevca, ki je bila tudi aretirana. Manjkalo je le kakih 600 Din, katere so skupno zapravili na maškeradi v Ločici drugi dan po vladu.

Šmihel nad Mozirje. Tudi mi Šmihelčani, dasiravno živimo v težavnih razmerah in v slabih časih, ko nas gospodarska kriza stiska od vseh strani, smo vkljub temu doživeli veselo Novo leto. Ravno na novega leta dan je bil sprejem novega g. župnika Fr. Strmška. Ob določenem uri se je zbrala skoraj cela župnija, da sprejme novega gospoda. Ob pokanju možnarjev in slovesnem pritrkavanju zvonov je prvi pozdravil g. župnika g. cerkveni ključar; nadalje ga je pozdravila ena izmed učenk v imenu otroškega vrtca in šolske mladine. Tudi dekliška Marijina družba je sprejela svojega novega duhovnega voditelja z lepim govorom in mu podarila krasen šopek. Zapel mu je tudi domači pevski zbor pozdrav, in nato je šel sprevod v cerkev, kjer je bila potem pridiga in sv. maša. Cela župnija je bila občutno prizadeta, ko je zgubila prejšnjega, tako dobrega gospoda J. Presnika. Ali ob Vašem prihodu, preč. g. novi župnik, so se zopet razveselila naša srca v prijetni zavesti, da imamo zopet blagega, za vse dobro vnetega dušnega pastirja. S to zavestjo, s hvaležnostjo in iskreno vdanostjo Vas pristrčno pozdravljamo v svoji sredi in želimo iz srca, da bi Vas vsedobri Bog blagoslovil in ohranil med

nam! Še mnogo let; da bi nam bili v vsakem oziru dober svetovalec in voditelj, posebno še v sedanjih resnih časih, ko se že tudi marsikje na deželi pojavljajo razni takšni elementi, ki kvarno vplivajo na pošteno slovensko ljudstvo, ogrožajo njegovo blagostanje ter mu ubijajo čednost in vero!

Sv. Pavel pri Preboldu. Poročila sta se dne 5. t. m. posestnik g. Ivan Škorjanc iz zavedne katoliške hiše Škorjačeve v Dolenji vasi, in vrla mladenka gđ. Katika Ribič, po domače Blatnikova v Laskovi vasi. Mlademu paru obilo sreče in božjega blagoslova!

Ponikva ob južni žel. Smrt kosi med nami! V času od 5. do 10. februarja smo pokopali 4 mrliča. Umrla je po kratki in težki pljučni bolezni Rozalija Močnik, stara 61 let. Bila je zlata krščanska mati in skrbna kmetijska gospodinja. Umrl je vdovljen občinski revež Štefan Kumperger, star 77 let. Nešteto krat je, milodare prosi, prehodil ponikovsko občino po dolgem in širokem. Na potu iz St. Vida proti Ponikvi je obnemogel in obležal v snegu. Dobri ljudje so ga pobrali in zapeljali k bližnji hiši, kjer je po dveh urah izdihnil. — Umrl je mlademu gospodarju Leopoldu Bučer v Zagaju otrok, ki je komaj zagledal luč sveta. — Umrl je vsled hudega pljučnega vnetja mlad posestnik in progovni delavec Ivan Vouk iz Dobovca, star 30 let. Dasiravno bolehen, je bil čez dan še na sihtu. Ob sedmih je z domačimi večerjal, ob desetih je začel tožiti, da mu je silno hudo, začel je krvaveti iz nosa in iz ust, ob enajstih je padel v nezavest, ob pol štirih zjutraj je prejel sv. maziljenje, ob štirih je umrl. Pokopali smo ga ob obilni udeležbi in splošnem žalovanju. — To so žalostne novice. Ena pa je tudi vesela. Katoliško prosvetno društvo je zopet upostavljeno. Zlasti se veselimo, da je zopet odprta stara društvena knjižnica, ki ima lepo število dragocenih in zanimivih knjig.

Šmarje pri Jelšah. Tuk. podružnica Sadjarskega in vrtnarskega društva bo priredila v nedeljo dne 18. t. m., po tih sv. maši v Kat. domu sadjarsko predavanje. Govorilo se bo o negovanju sadnega drevja, o vrednosti umetnih gnojil v sadjarstvu in o škropljenju sadnega drevja z raznimi škropili. Radi tega naj pride vsak, ki se peča s sadjerejo, posebno še mladi fantje, katerim bo kot bodočim gospodarjem takšen pouk dobro koristil.

Sv. Križ pri Rog. Slatini. Pred oltar sta stopila v soboto dne 3. t. m. in si obljubila do smrti zvestobo g. Vertovšek Gvido, ključavničar, in Pušnikova Lizika, pos. hči. Imenovana sta bila dolgo let zvesta sodelavca v kršč. organizacijah, izborna dramatična igralca in pevca. Igralci svetokriškega odra želimo našima novoporočencema, naj jima bo zakonski križ lahek! Srčno vama želimo igralci, med katerimi sta tolikokrat nastopala, naj Bog blagoslovi vajino zvezo.

Zeče-Pilštanj. Letošnji predpust nas je že skoraj spravil v zadrego in smo že mislili, da bo šel letos volk čez Zeče. Pa smo se zmotili. Poročilo so se iz naše vasi kar tri mladenke. Prva je bila Suzana Leskošek iz Zeč, ki si je izbrala za svoj dom pridnega mladeniča Jožefa Perčič iz vasi Podvine, župnije St. Vid pri Planini. Druga mladenka je teta Suzane, A. Centrih, ki si je izbrala za moža Rudolfa Kos v občini Pletreje, župnije Zdole pri Brežicah, ter se je preselila iz naše vasi na njegov dom. Tretja mladenka pa je Franciška Lah, tudi iz naše vasi, članica Marijine družbe, ki je že precejšnje število let preživela v svojem lepem samskem stanu. Bila je birmanska botra številnim mladim deklicam, tudi naši pilštanski

brizgalni je bila prijazna kumica. Na predvečer njene poroke ji je prišlo precejšnje število galskev čestitav z godbo. Težko se je ločila od naše lepe župnijske cerkve sv. Mihaela. Obilo sreče in božjega blagoslova vsem tem vrlim mladenkam!

Lukolela na ekvatorju v belgijskem Kongu, 20. XII. 1933.

Potovanje v Afriko.

Anton Kramberger, misijonar.

(Dalje.)

Tu sem videl učinke avstr. granat 30.5 in 42 cm. Res grozovito so razsajale te pošasti. Trdnjava Loncien (Lonsan) je bila zgrajena pred vojno vsa iz betona in železa. Betonske stene so bile 4 do 6 m debele; vmes je bilo vse polno železnih travverz, in človek bi mislil, da tega ni mogoče porušiti. Pa granate 42 cm so zadele ravno v smodnišnico in cela trdnjava je šla v zrak, seveda je bila vsa posadka (okoli 530 mož) — mrtva! Te trdnjave niso več popravili, ampak jo pustili tako, kakor so napravile granate. Zunaj trdnjave so postavili ogromen spomenik junakom, ki so dali tu svoje življenje za domovino. Ko sem hodil med temi razvalinami, sem se nehote spomnil grozot, ki sem jih doživel sam med svetovno vojno. Tudi očeta sem se spomnil, ki so mi ga ubile italijanske granate pri Sv. Mihaelu na Krasu. Ob teh spominih mi je postalo neizrekljivo težko pri srcu.

Približal se je čas odhoda ladje. Dne 16. novembra sem prišel v Antwerpen. Tu je glavno belgijsko pristanišče. Mesto je precej veliko in še dokaj snažno. Kolodvor menda nima para na celem svetu. Tudi cerkve so zelo lepe; sploh sem po celi Belgiji opazil krasne cerkve, tudi po vaseh, zidane po večini v gotskem slogu. Na splošno je Belgija napravila name zelo ugoden vtis. Prebivalci so napram tujcu zelo ljubeznivi in postrežljivi. Edino Nemcem so precej gorki, to pa vsled znanega divjanja nemške soldateske med svetovno vojno. Sledovi take nemške kulture se poznajo še dandanes. Pa kaj hočemo, vojna je vojna.

17. november. Treba iti na ladjo. Posloval sem se brž od prijaznih sester usmiljenk, ki imajo tu hišo za potujoče misijonarje, in šel, da si malo ogledam ladjo, ki me bo ponesla v novo domovino. Ni bila velika, saj ima komaj 8000 ton. Malo me je zaskrbelo, ko bo vozila ta škatlja po morju, če bo vihar. Ob 12. uri je bilo dano znamenje za odhod. Z Bogom, Evropa! Z Bogom, prijatelji in znanci! Z Bogom, mila slovenska domovina! — Dokler je vozila ladja v kanalu, je šlo precej mirno. Ko pa je zaplula ven na morje, se je začel vihar, ki je trajal skoraj do Kanarskih otokov. Tako lušno je plesala ta salamska škatlja, kakor da bi muziciralo milijon muzikantov najhitrejšo polko. Ob takem plesu mine človeka vsaka dobra volja in morska bolezen zahteva svoje žrtve. Mene se ni lotila, druge potnike pa je prav pošteno zdelavala. Mene so namreč oskrbele sestre v Antwerpenu s primernimi zdravili, katere je trebalo jemati prva

dva dni, vsako uro po en štamperl ali dva, pozneje pa vsaj trikrat na dan po pol kozarca. Kakšno ime imajo ta dobra zdravila, tu ne morem zapisati, da bi se kdo ne pohujšal nad menoj.

Vožnja po viharjem morju! Kako je zanimiva, pa tudi krasna. Ko bi imel kaj pesniške žilce, bi vam napravil krasno pesem o bučanju morja. Z besedami je to težko popisati, da se to le doživeti. — Neki večer sem videl prav lušten prizor. Gospoda je prišla po večerji se malo sprehajati na krov, hoteč pokazati, da se nič ne boji morskih valov in viharja. Naenkrat se pripodi proti ladji ogromen val in pluskne čez ladjo. O joj, to je bil prizor! Bili so vsi mokri ter vpili prilično tako, kakor nekaj Izraelci, ko so oblegali Jeriho. Pa tudi jaz sem bil nekoliko deležen tega Neptunovega blagoslova. Seveda smo vsi bežali proti vhodom v notranjost ladje.

Ko smo se približali Kanarskim otokom, se je vihar pomiril. Na Kanarskih otokih se je ladja ustavila v mestu S. Cruz. Ker je ladja stala dobrih 6 ur, smo napravili z avtom izlet po otoku. Otok sam je zelo hribovit. Najvišji hrib je visok 2400 m; do polovice je bil pokrit s snegom. Krasna asfaltirana cesta vodi do višine 1100 m, odkoder je lep razgled po bližnjih otokih in na odprto morje. Na otoku je veliko bananjskih nasadov, kakor tudi precej citron in pomaranč, ki so ravno zorele. Največja nadloga je kaktus, ki hoče prerasti vsa polja. Zraste do 2 m visok. Da je zima blizu, nas je spominjalo samo to, ker smo videli platane brez listja, drugače je pa sijalo toplo južno sonce.

Hribi so poraščeni po večini z nekim drevjem, ki je podobno oljki in ostane tudi po zimi zeleno.

Prebivalci so precej rjave polti, črnecv še ni med njimi, le tupatam smo opazili kakega črnega služabnika pri bolj gospodski hiši.

Dalje sledi.

Zobozdravnica

dr. med dent.

Bosiljka Krajinovič-eva

ordinira vsak dan

od 9.—12. in od 15.—18. ure.

Maribor, Glavni trg 22

(Osetova hiša).

119

Poslednje vesti.

Iz inozemstva.

PRAVE BITKE PO MESTIH IN INDUSTRIJSKIH KRAJIH V AVSTRIJI.

Med političnimi vestmi poročamo, kako je hotel Heimwehr uvesti v Avstriji fašistično diktaturo in odstaviti vse deželne vlade in jih nadomestiti s svojimi zaupniki. Dne 12. februarja je prišlo v Avstriji po mestih in industrijskih krajih do državljanske vojne, ker se je uprlo socialistično delavstvo z orožjem zahtevi Heimwehra. V Linzu so se socialdemokratski delavci postavili po robu preiskavi v socialističnem domu in se je razvila med policijskimi oddelki in delavci prava bitka. 4000 delavcev se je bojevalo več ur proti 9000

možem vojaštva ter policije. V boju so bili na delu puške, strojnice in topovi. Po zadnjih vesteh je obvladalo položaj v Linzu vojaštvo.

Spopadi v Linzu so povzročili proglas vse-splošne stavke od strani socialnih demokratov po celi državi. Dollfussova vlada je odgovorila na proglas stavke z obsednim stanjem in z razpustom socialdemokratske stranke.

Kakor v Linzu so se spoprijeli tudi na Dunaju socialni demokrati s policijo in vojaštvom. Policija in vojska sta zasedli vse delavske ustanove in je prišlo v 10. in 11. okraju do hudih bojov.

V noči 12. februarja so prihajale iz Gradca strašne vesti o krvavih pobojih, ki so se odigravali na ulicah med socialisti in vladnimi četami, ki da so nastopale s strojnimi, puškami in bombami. Telefonska zveza med Gradom in inozemstvom je bila 12. februarja prekinjena. Ustno poročilo trdi, da so zahtevali graški poulični spopadi 26 mrtvih in 200 ranjenih.

Uradno poročilo od 12. februarja iz Avstrije trdi, da je uspelo policiji in vojaštvu, upostaviti po vseh avstrijskih mestih in pobunjenih krajih red ter mir.

Ob zaključku krvavih dogodkov je vse v Avstriji uverjeno, da bo postal varnostni minister Fey, ki je kot zastopnik Heimwehra v Dollfussovi vladi podkancelar, fašistični diktator Avstrije.

==

Splošna stavka na Francoskem. Radi potlačanja krvavih nemirov v Parizu je odgovorila francoska levica s proglasom splošne stavke za 12. februar. Celodnevna splošna in protestna stavka je potekla na Francoskem brez posebnih dogodkov.

Domače novice.

Delitev davčne uprave v Mariboru. Z odločbo ministra za finance je odrejeno, da se razdeli sedanji okoliš davčne uprave v Mariboru v dva dela tako, da se osnuje za mesto Maribor posebna davčna uprava, ki nosi naziv: »Davčna uprava za mesto Maribor«, za ostali del okoliša pa se osnuje druga davčna uprava, ki ima naziv »Davčna uprava Maribor okolica«. Obe davčni upravi začneta poslovati v splošnem dne 15. februarja t. l., v računovodstvenem blagajniškem oziru pa 1. marca t. l. Obe davčni upravi bosta poslovali v prostorih dosedanje davčne uprave Maribor, Ciril Metodova ulica 1, in sicer »Davčna uprava Maribor mesto« desno od glavnega vhoda; »Davčna uprava Maribor okolica« pa levo od glavnega vhoda. Od 15. februarja 1934 dalje naj se vsi uradni dopisi, vloge itd. naslavlajo točno na novo pristojno davčno upravo. Plačevanje davkov za obe davčni upravi se vrši lahko še nadalje do preklica po položnicah bivše davčne uprave Maribor na čekovni račun 10.039, ki so bile strankam za vplačilo dospelih davkov že dostavljene. Porazdelitev vplačil boste izvršili obe davčni upravi medsebojno.

Smrtno je ponesrečil pri sankanju v St. Ilju v Slov. goricah 9letni Swatyjev sinko.

Posestnik pogorel. V Makolah je uničil požar gospodarsko poslopje z novimi svinjaki posestniku Filipu Kovačiču. Zgorelo je precej krme, dva nova voza, plug in razno orodje. Vzrok še ni dognan.

—

Koledar »Slovenskega gospodarja« bo torej izšel. Vsem, ki so ga naročili, smo poslali položnice. Koledar bo tiskán prihodnji teden, nato ga začnemo razpošiljati.

Za sveti postni čas priporočamo knjigo: »Na Kalvarijo«, ki obsega različne obrazce za opravljanje molitve križevega pota. Ker ob-